

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/2/2018
Identifikačné číslo spisu:	9018200018
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9018200018.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2018 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného C. Y. pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky a iné, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. januára 2018, sp. zn. 4Ntc/12/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4, veta druhá Tr. por. odvolanie odsúdeného C. Y. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky rozsudok Okresného súdu v Moste z 19. novembra 2015, sp. zn. 7T 140/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ústí nad Labem z 13. októbra 2016, sp. zn. 5 To 564/2015, v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky C. Y., nar. XX. Y. XXXX v X., trvale bytom X. - L., Slovenská republika, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike, uznaný za vinného v bode 1) zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky a z prečinu krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. a) Trestného zákonníka Českej republiky; v bode 2) zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky a z prečinu krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky na tom skutkovom základe, že

1. dňa 2. apríla 2014 o 22.16 hod. v Líšnici spoločne s odsúdeným L. K., narodeným XX. K. XXXX, odstrihli 4 ks káblu typu CELLFLEX LCF 7/8 Cu2Y 50 Ohm v celkovej dĺžke 120 m v hodnote 19.960,- Kč z vysielача firmy Telefónica Czech Republic a.s. IČ: XXXXXXXX MOLIB, čím poškodili vysielач a vyradili tým do 3. apríla 2014 do 10.00 hod. telekomunikačnú prevádzku (hlasové a dátové služby

vrátane tiesňových volaní a pripojení na integrovaný záchranný systém) z tohto vysielача pre užívateľov mobilných sietí v časti obce Želenice a v obci Liběšice a na diaľnici č. I/13 v úseku Bílina - Most prinajmenšom na 1.800 m, odniesli si odtiaľ tieto káble s najmenším v dĺžke 48 m v hodnote najmenej 7.984,- Kč,

2. dňa 15. apríla 2014 o 02.03 hod. v U. vznikol po prestrihnutí otvoru v oplotení k vysielачу MOSKR Vodafone Czech Republic a.s. Praha 5, čím spôsobil škodu na oplotení vo výške 1.500,- Kč a odstrihol káble, a to 100 m typu ROV-K, 200 m typu RG8, 300 m typu optického v hodnote 18.800,- Kč, ktoré si odniesol, poškodil zmienený vysielач, vyradil tým prevádzku telekomunikačných služieb (hlasové aj dátové) v sieti tohto operátora v tejto oblasti pre 2.395 zákazníkov po dobu najmenej 30 hodín,

a predtým bol odsúdený trestným príkazom Okresného súdu v Moste zo dňa 8. novembra 2013, č. k. 6T 149/2013-61, ktorý mu bol doručený dňa 29. marca 2014 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8. apríla 2014, okrem iného pre prečin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky k podmienenému trestu odňatia slobody

a odsúdený podľa § 276 ods. 2 a § 43 ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd odsúdeného na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený C. Y. V podanom odvolaní uviedol, že 8. augusta 2017 bol oboznámený s možnosťou vykonať trest na území Slovenskej republiky, avšak s touto možnosťou nesúhlasil. Nepoprel, že je občanom Slovenskej republiky a má trvalý pobyt v X. - L., avšak tvrdenie krajského súdu o jeho preukázateľných rodinných, sociálnych či pracovných väzbách považuje prinajmenšom za scestné, ak nie nepravdivé. Uložený trest by chcel naďalej vykonávať v Českej republike, minimálne do jeho prípadného podmieneného prepustenia po uplynutí jednej polovice vykonaného trestu. K 24. januáru 2018 mal vykonaných 15 mesiacov z celkových 40 mesiacov uloženého trestu odňatia slobody, pričom v priebehu tohto obdobia dostal kladné hodnotenia z ústavu, bol disciplinárne odmenený (pochvalou) a niekoľkými „kladnými poznatkami“. Vznikol mu nárok na preradenie do I. diferenciacnej skupiny a možnosť pracovného zaradenia, čím splnil väčšinu podmienok podmieneného prepustenia, o ktoré by si mohol požiadať dňa 24. júna 2018. Vykonaním zvyšku trestu v Slovenskej republike by prišiel o všetky dosiahnuté výsledky a musel by začínať odznova, čo je preňho frustrujúce a svojim spôsobom podľa neho až nespravodlivé.

Odvolanie odsúdeného bolo dňa 6. februára 2018 doručené prokurátorovi Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorý sa k nemu do dňa konania verejného zasadnutia nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na základe odvolania odsúdeného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného C. D. nie je dôvodné.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

V konaní prvostupňového súdu boli splnené zákonné podmienky rozhodnutia príslušného krajského súdu, ktorým je podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. Krajský súd v Bratislave s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 549/2011 Z. z., po písomnom vyjadrení prokurátora (§ 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.).

Krajský súd pri uznaní predmetného rozsudku Okresného súdu v Moste z 19. novembra 2015, sp. zn. 7T 140/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ústí nad Labem z 13. októbra 2016, sp. zn. 5 To 564/2015, postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., upravujúcim podmienky uznávania a výkonu rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a preberajúcim zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo iné opatrenia zahrňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii. Krajský súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. S jeho závermi sa preto najvyšší súd v plnom rozsahu stotožňuje.

V súvislosti s námietkami odsúdeného týkajúcimi sa podľa neho scestného až nepravdivého tvrdenia krajského súdu ohľadom jeho preukázateľných je potrebné poukázať na to, že preukázateľné rodinné, sociálne či majetkové väzby na území Slovenskej republiky sú uvedené len na str. 3 napadnutého rozsudku, pri citácii § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. V zmysle tohto ustanovenia „rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky.“ Z citovaného ustanovenia vyplýva, že možnosť uznania a výkonu rozhodnutia odsúdeného, ktorý je občanom Slovenskej republiky, je podmienené splnením jednej z dvoch alternatív uvedených v tomto ustanovení: buď má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt alebo preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky

Otázka obvyklého pobytu odsúdeného je podrobne riešená v uznesení najvyššieho súdu zo 16. augusta 2016, sp. zn. 2 Ndt 16/2016, uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 14, roč. 2017, v zmysle ktorého: „Obvyklým pobytom v zmysle § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. v znení zákona č. 344/2012 Z.z. (ďalej len „zákon“) sa na účely zákona rozumie podľa § 3 písm. g) zákona trvalý pobyt alebo prechodný pobyt; inštitút trvalého pobytu a prechodného pobytu je upravený v zákone č. 253/1998 Z.z. Hlásenie na taký pobyt (§ 2 ods. 2, § 3 ods. 7, § 8 ods. 2 naposledy označeného zákona) má evidenčný charakter a jeho účinky, ak nedošlo k ohláseniu skončenia trvalého alebo prechodného pobytu alebo k zrušeniu záznamu o prechodnom pobyte, pretrvávajú aj v prípade, ak sa dotknutá osoba už v mieste hláseného pobytu nezdržiava.“

Podľa § 3 ods. 7 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 253/1998 Z.z.“) trvalý pobyt je povinný hlásiť každý občan, ak sa trvalo nezdržiava v zahraničí; pritom hlási údaje uvedené v § 11 písm. a) až c), e) až i) a k). Pri hlásení trvalého pobytu môže občan uviesť aj svoju národnosť a akademický titul.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z.z. občan, ktorý sa pripravuje na vycestovanie do zahraničia s cieľom trvalo žiť v zahraničí, je povinný pred vycestovaním ohlásiť skončenie trvalého pobytu ohlasovni, ktorá vedie údaje o jeho trvalom pobyte; v ohlásení uvedie štát a miesto pobytu, kam hodlá vycestovať, a deň začiatku pobytu v zahraničí, ktorý je zároveň dňom skončenia trvalého pobytu.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 253/1998 Z.z. občan, ktorý má pobyt v zahraničí a ktorý sa rozhodne počas tohto pobytu skončiť trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, môže ohlásiť jeho skončenie prostredníctvom zastupiteľského úradu Slovenskej republiky alebo prostredníctvom splnomocneného zástupcu v Slovenskej republike. Zastupiteľský úrad Slovenskej republiky alebo splnomocnený zástupca doručí ohlasovni pobytu, ktorá vedie údaje o trvalom pobyte občana, odhlasovací lístok s osvedčeným podpisom občana, v ktorom sa uvedie štát a miesto súčasného pobytu v zahraničí. Dňom skončenia trvalého pobytu je deň doručenia uvedeného dokladu ohlasovni.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a s poukazom na skutočnosť, že odsúdený má v Registri obyvateľov Slovenskej republiky hlásené miesto trvalého pobytu v obci Bratislava - Petržalka, s dátumom prihlásenia 21. septembra 2016 (č.l. 21 spisu), pričom doposiaľ nedošlo k ohláseniu jeho skončenia, je zrejmé, že v posudzovanom prípade je splnená podmienka obvyklého pobytu odsúdeného na území Slovenskej republiky, tak ako ju predpokladá § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z.. Nebolo už preto potrebné skúmať druhú alternatívu uvedenú v § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. (preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky) a z napadnutého rozsudku ani nevyplýva, že by ju krajský súd v priebehu konania skúmal (ako to mylne tvrdí odsúdený v podanom odvolaní). Z tohto dôvodu sú námietky odsúdeného týkajúce sa nepravdivosti tvrdení krajského súdu v tomto smere nedôvodné.

Vo vzťahu k nesúhlasu odsúdeného s výkonom trestu na území Slovenskej republiky je potrebné uviesť, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky a z tohto dôvodu, s poukazom na čl. 6 ods. 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia rady č. 2008/909/SVV, sa jeho súhlas na výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky nevyžaduje (o čom bol odsúdený oboznámený už dňa 8. augusta 2017, pri oboznámení sa s listinou označenou ako „Odovzdanie na výkon trestu odňatia slobody do domovského štátu“, na ktorej svojim podpisom potvrdil, že porozumel tam uvedeným skutočnostiam - č.l. 18 spisu). Z tohto dôvodu ani jeho nesúhlas vyjadrený v podanom odvolaní nemôže mať za následok odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia.

Záverom je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o námietky odsúdeného týkajúce sa nespravodlivosti uznania a výkonu rozsudku na území Slovenskej republiky, najvyšší súd poukazuje na § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. v zmysle ktorého „súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.“ Z uvedeného je zrejmé, že aj na území Slovenskej republiky bude môcť odsúdený požiadať o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom podkladom na rozhodnutie súdu budú aj jeho hodnotenia z väzníc v Českej republike, v ktorých vykonával alebo vykonáva trest odňatia slobody. Nedôjde tak k zániku jeho práva podať si žiadosť o podmienené prepustenie a z tohto dôvodu ani tieto jeho námietky nemožno považovať za dôvodné.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.